

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیوست

بیوست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۱۲۷۳۱ / ۸۲ صبح

تاریخ ثبت: عصر

اقدام کننده: ۸۲ کم

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۶۶۵۸/۱۳۸۱/۴/۱۵ مورخ ۲۶۶۶۰ موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات بر درآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۲/۲/۲۳ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتری مس

بیان

وروود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۷۲/۱۱/۲۲ صبح
تاریخ ثبت:
اقدام کننده: عصر ۸۲/۲/۶

لایحه موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات بردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین

ماده واحده - موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات بردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین مشتمل بر یک مقدمه و بیست و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات بردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات‌های بردرآمد، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولت‌های متعاهد یا هر دو آنها باشند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بیان

شماره ۱۴۶۵۸

تاریخ ۲۸/۰۷/۱۳۹۷

پیش

ماده ۲ - مالیات‌های موضوع موافقنامه

۱ - این موافقنامه شامل مالیات بر درآمد است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاهد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.

۲ - مالیات بر درآمد عبارت است از کلیه مالیات‌های برکل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات بر درآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات برکل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳ - مالیات‌های موجود مشمول این موافقنامه به ویژه عبارند از:

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران؛

- مالیات بر درآمد

(که از این پس «مالیات ایران» نامیده می‌شود).

ب - در مورد چین؛

- مالیات بر درآمد شخص حقیقی

- مالیات بر درآمد مؤسساتی که دارای سرمایه خارجی است و مؤسسات خارجی.

(که از این پس «مالیات چین» نامیده می‌شود).

۴ - این موافقنامه شامل مالیات‌هایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیات‌های موجود

بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقنامه به آنها اضافه و یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاهد، ظرف مدت معقولی یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳ - تعاریف کلی

۱ - از لحاظ این موافقنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا

بیان

۱۳۶۵۸ شماره
۱۲۷۲۸ آغاز
پست

نماید:

الف - اصطلاح «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

ب - اصطلاح «چین» هنگامی که معنای جغرافیایی آن درنظر گرفته شود به جمهوری خلق چین یعنی به تمام قلمرو جمهوری خلق چین از جمله دریای سرزمینی آن که قوانین مالیاتی چین در آن جاری می‌باشد و مناطق ماوراء دریای سرزمینی که جمهوری خلق چین در آنها حقوق حاکمیت اکتشاف و استخراج از منابع بستر دریا و زیر بستر آن و منابع آبی مجاور آن طبق حقوق بین‌الملل اعمال می‌نماید، اطلاق می‌شود.

پ - اصطلاح «یک دولت متعاهد» و «دولت متعاهد دیگر» حسب مورد به جمهوری اسلامی ایران یا چین اطلاق می‌گردد.

ت - اصطلاح «شخص» به شخص حقیقی، شرکت یا هر فرد دیگری از اشخاص اطلاق می‌شود.

ث - اصطلاح «شرکت» به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود اطلاق می‌گردد.

ج - اصطلاح « مؤسسه یک دولت متعاهد» و « مؤسسه دولت متعاهد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاهد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاهد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

چ - اصطلاح «دفتر ثبت شده» به مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده طبق قوانین جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌گردد.

ح - اصطلاح «تابعه» اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یکی از دولتهای متعاهد را داشته باشد،

- هر شخص حقوقی که هویت خود را از قوانین جاری در یک دولت متعاهد کسب نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

بیان

شماره

تاریخ

پوست

خ - اصطلاح «حمل و نقل بین المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایط نقلیه هوایی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاهد انجام می‌شود. به استثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاهد دیگر استفاده شود.

د - اصطلاح «مقام صلاحیتدار»:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارائی یا نماینده مجاز

او،

- در مورد چین به اداره مالیات دولتی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

۲ - در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاهد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای بکار رفته در قوانین آن دولت متعاهد راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه است، به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد.

ماده ۴ - مقیم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه، اصطلاح «مقیم یک دولت متعاهد» به هر شخصی که به موجب قوانین آن دولت از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت، محل دفتر مرکزی یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد اطلاق می‌شود.

۲ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف - او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب - هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

۱۳۶۰۸ شماره

۱۳۶۴ / ۴ / ۲۶ تاریخ

پوست

بیانی

دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا به سر می برد.

پ - هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاهد به سر برد یا در هیچ یک به سر نبرد،

مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را دارد.

ت - هرگاه او تابعیت هر دو دولت را داشته باشد و یا تبعه هیچ یک از آنها نباشد

موضوع با تواافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۳ - در صورتی که طبق مقررات بند (۱)، شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر

دو دولت متعاهد باشد، آن شخص، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که دفتر ثبت شده یا دفتر

مرکزی وی در آن واقع است.

ماده ۵ - مقر دائم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابتی اطلاق می شود که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعاهد کلأ یا جزوأ در دولت متعاهد دیگر به کسب و کار اشتغال دارد.

۲ - اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است :

الف - محل اداره

ب - شعبه

پ - دفتر

ت - کارخانه

ث - کارگاه ، و

ج - معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج و

بهره برداری از منابع طبیعی.

۳ - اصطلاح مقر دائم همچنین شامل موارد زیر می شود :

- کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوارکردن و یا نصب ساختمان یا فعالیتهای

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

بیانی

۱۴۶۵۸ شماره

۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸ تاریخ

پیش

مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن، مقر دائم محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها بیش از دوازده ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

۴ - علی‌رغم مقررات قبلی این ماده، «مقر دائم» شامل موارد زیر تلقی خواهد شد:

الف - استفاده از تسهیلات صرفاً به منظور انبارکردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انبارکردن و نمایش.

پ - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

ت - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاهای اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ث - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور اداره آن برای مؤسسه، انجام سایر فعالیت‌هایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیت‌های مذکور در جزء‌های (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵ - علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی) که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) است) در یک دولت متعاهد از طرف مؤسسه دولت متعاهد دیگر فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد بهنام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیت‌هایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت نخست دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیت‌های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل خواهد کرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

بیانی

شماره

۱۳۸۲ / ۲ / ۲۸

تاریخ

پیش

بیانی

۶ - مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاهد دیگر از طریق حق العمل کار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام اموز می پردازد، در آن دولت متعاهد دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مذبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. معذلک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد، از لحاظ مفهوم این ماده او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷ - صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاهد، شرکت مقیم و یا فعال در دولت متعاهد دیگر را کنترل می کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) مشمول مالیات آن دولت دیگر نخواهد بود.

۲ - اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مذبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادویات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی در مورد آنها اعمال می گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ نخواهد بود. کشتی‌ها و وسایل نقلیه هوایی به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

بیان

شماره

تاریخ

پوست

۳ - مقررات بند (۱) نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیر منتقل جاری خواهد بود.

۴ - مقررات بند های (۱) و (۳) در مورد درآمد ناشی از اموال غیر منتقل مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیر منتقل مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷ - درآمدهای تجاري

۱ - درآمد مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول ماليات همان دولت خواهد بود مگر اينكه اين مؤسسه از طريق مقر دايم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاري خود را انجام دهد.

چنانچه مؤسسه از طريق مزبور به کسب و کار پردازد، درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقر دايم مذكور باشد، مشمول ماليات دولت دیگر می شود.

۲ - با رعایت مقررات بند (۳) در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد از طريق مقر دايم واقع در دولت متعاهد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دايم در هر يك از دو دولت متعاهد، دارای درآمدی تلقی می شود که اگر به صورت مؤسسه ای متمایز و منجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه ای که مقر دايم آن است به فعالیتهای نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می توانست تحصیل کند.

۳ - در تعیین درآمد مقر دايم، هزینه های قابل قبول از جمله هزینه های اجرائي و هزینه های عمومي اداري تا حدودی که اين هزینه ها برای مقاصد آن مقر دايم تحصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آنکه در دولتی که مقر دايم در آن واقع شده است، انجام پذيرد، یا در جای دیگر.

۴ - چنانچه در يك دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تحصیص به مقر دايم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهاي مختلف آن باشد، مقررات بند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(۲) مانع به کار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد، برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵- صرف آنکه مقر دایم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دایم نخواهد بود.

۶- از لحاظ مقررات بندهای پیشین درآمد منظور شده برای مقر دایم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشه‌ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸ - کشتیرانی و حمل و نقل هوایی

درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوانی در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۹ - مؤسسات شریک

۱ - در صورتی که؟

الف - مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، یا

ب - اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

بیانی

پشت

آغاز

۱۳۸۲ / ۰۶ / ۲۸

۱۴۶۰۸ شماره

که بین مؤسّات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسّات می‌شد، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسّسه منظور شده و مشمول مالیات متعلّقه شود.

۲ - در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسّسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسّسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند، و درآمد مذبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسّسه حاکم بود، عاید مؤسّسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت دیگر در میزان مالیات متعلّقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰ - سود سهام

۱ - سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲ - مع ذلك این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلّقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

۳ - اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسّسین یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شرکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

بیانی

شماره ۱۶۷
تاریخ ۱۴۰۸/۰۲/۰۸
پیش

۴ - هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دایم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵ - در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، منافع یا ذرآمدی از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد. (به غیر از مواقعي که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاهد دیگر پرداخت شود یا مواقعي که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دایم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزوی از منافع یا ذرآمد حاصل در آن دولت متعاهد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱ - هزینه‌های مالی

۱ - هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲ - مع ذلك، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (٪ ۱۰) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳ - علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر، وزارت‌خانه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیان

و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند، از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۴ - اصطلاح «هزینه‌های مالی» به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متنضم حق مشارکت در منافع بدھکار باشد یا نباشد و بخصوص درآمد ناشی از اوراق بهادر دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوايز متعلق به اوراق بهادر، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأديه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۵ - هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱)، (۲) و (۳) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۶ - هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده خود دولت، مقام محلی، یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذلك، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد. در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷ - در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع با بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیان

شماره

۱۴۶۰۸

تاریخ

۱۳۸۲ / ۱۲ / ۲۸

پیش

پیش

پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتها متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲ - حق الامتیازها

۱ - حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲ - مع ذلک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، بالک منافع حق الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳ - اصطلاح «حق الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجوده دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلم‌های سینمایی، یا فیلم‌ها یا نوارهای رادیویی یا تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی، اطلاق می‌شود.

۴ - هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقداریم، فعالیت شغلی داشته باشد، یا در دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثّری با این مقداریم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

بیانی

۱۴۵۶ شماره

۱۳۷۸ / ۷ / ۷ تاریخ

پیش

صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۵ - حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، خود آن دولت، مقام محلی مربوطه یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذلك در صورتی که شخص پرداخت کننده حق الامتیاز (خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاهد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجود حق الامتیاز به نحوی مؤثر با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد حق الامتیاز در دولتی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶ - چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با درنظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر الذکر مجری خواهد بود. در این‌گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳ - عواید سرمایه‌ای

۱ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیر منقول مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاهد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲ - عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسائل کسب و کار مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر می‌باشد، یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فقرم

بیانی

پیش

شده

۱۳۴۵۸ / ۲۷ / ۴۸

در دولت متعاهد دیگر می باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۳ - عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتهای یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی یا اموال منتقل مرتبه با استفاده از این کشتهای یا وسایط نقلیه هوایی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام سرمایه شرکت سهامی که دارایی آن به طور مستقیم یا غیرمستقیم عمداً از اموال غیرمنتقل واقع در دولت متعاهد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت متعاهد می شود.

۵ - عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱) الی (۴) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴ - خدمات شخصی مستقل

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیتهای مستقل، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود به استثناء موارد زیر که درآمد مزبور در دولت متعاهد دیگر نیز مشمول مالیات می شود :

الف - در صورتی که وی به منظور ارائه فعالیتهای خود در دولت متعاهد دیگر به طور منظم پایگاه ثابتی در اختیار داشته باشد که در این صورت درآمد مزبور فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

ب - در صورتی که جمع دوره یا دوره‌هایی که در دولت متعاهد دیگر حضور دارد از (۱۸۳) روز در سال تقویمی مربوطه بیشتر باشد، فقط میزان درآمدی که از انجام فعالیتهای خود در آن دولت دیگر تحصیل می نماید مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲ - اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به ویژه شامل فعالیتهای مستقل علمی، ادبی،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیانی

شماره

۱۴۶۰۸

تاریخ

۱۳۹۷/۱۲/۲۸

پیوست

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

۱۴۵۶ شماره

تاریخ ۸ آذر ۱۳۷۷

پیش

بیانی

ماده ۱۶ - حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می نماید، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

ماده ۱۷ - هنرمندان و ورزشکاران

۱ - درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو و تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیتهای شخصی خود در دولت متعاهد دیگر حاصل می نماید، علی رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۲ - در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد علی رغم مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات دولت متعاهدی می شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می گردد.

۳ - علی رغم مقررات بندهای پیشین این ماده، درآمدی که هنرمند یا ورزشکار مقیم یک دولت متعاهد بابت فعالیتهای خود در دولت متعاهد دیگر در چارچوب موافقنامه های تبادل فرهنگی میان دو دولت متعاهد تحصیل می نماید از پرداخت مالیات در آن دولت دیگر معاف خواهد بود.

ماده ۱۸ - حقوق بازنشستگی

۱ - با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹) حقوق بازنشستگی و سایر حق الزحمه های مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

بیانیه

پیش

۲ - مع هذا، حقوق بازنشستگی و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه، مشروط بر آنکه پرداخت توسط مقیم آن دولت دیگر یا مقر دائم واقع در آن دولت صورت گیرد مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر نیز می‌شود.

۳ - علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) حقوق بازنشستگی و سایر موارد پرداختی به موجب طرح‌های عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن است، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۱۹ - خدمات دولتی

- ۱

الف - حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی، به استثناء حقوق بازنشستگی، توسط یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی مربوط فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ب - معدلک، در صورتی که خدمات در آن دولت دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت دیگر انجام شود، این حق‌الزحمه‌ها فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص مقیم :

- تابع آن دولت متعاهد دیگر بوده، یا

- صرفاً برای ارایه خدمات مذبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

- ۲

الف - حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاهد و یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت متعاهد یا مقام محلی آن به فردی درخصوص خدماتی که برای آن دولت و یا مقام محلی مذبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بیان

شماره ۱۴۶۵۶

تاریخ

پست

- ب - معدلک، چنانچه شخص حقیقی مقیم و تبعه دولت دیگر باشد، حقوق بازنیستگی فوق صرفاً در آن دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات خواهد بود.
- ۳ - در مورد حقوق و مقررات های بازنیستگی بابت خدمات ارایه شده درخصوص فعالیتهای تجاری که یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن انجام می دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶)، (۱۷) و (۱۸) مجری خواهد بود.

ماده ۲۰ - مدرسین و محققین

- ۱ - وجودی که، شخص حقیقی که بلاfacسله قبل از مسافرت به یک دولت متعاهد، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و در دولت نخست صرفاً به منظور اولیه تدریس، سخنرانی یا انجام تحقیق علمی حضور داشته باشد، دریافت می دارد برای مدت دو سال از تاریخ نخستین ورود به دولت نخست از مالیات معاف خواهد بود.
- ۲ - مقررات این بند در مورد حق الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می باشند، مجری خواهد بود.

ماده ۲۱ - محصلین و کارآموزان

- ۱ - وجودی که محصل، کار ورز یا کارآموزی که بلاfacسله قبل از مسافرت به یک دولت متعاهد مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت نخست به سرمی برداشت برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی دریافت می دارد مشمول مالیات آن دولت نخواهد بود مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت انجام شود.

- ۲ - هدایا، بورس تحصیلی (راتبه) و جوايز دریافتی توسط محصل، کارورز یا کارآموز در دولت متعاهد دیگر از مالیات معاف خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رسم

۱۴۶۰۶ شماره

۱۴۷۴-۱۴۷۵ شماره

پیش

بیانی

ماده ۲۲ - سایر درآمدها

- ۱ - افلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر کجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.
- ۲ - به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منتقل به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار پردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد درخصوص آن حاصل شده است با این مقر دائم یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) و (۱۴) اعمال خواهد شد.

ماده ۲۳ - آین حذف مالیات مضاعف

- ۱ - در مورد جمهوری اسلامی ایران مالیات مضاعف به شرح زیر حذف خواهد شد:
 - الف - در صورتی که مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقنامه مشمول مالیات دولت جمهوری خلق چین شود، دولت نخست اجازه خواهد داد مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی آن مقیم در جمهوری خلق چین، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود. معذلک این گونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر، حسب مورد به درآمدی که در جمهوری خلق چین تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

- ب - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقنامه درآمد حاصل توسط مقیم جمهوری اسلامی ایران از مالیات جمهوری خلق چین معاف باشد، دولت جمهوری اسلامی ایران می‌تواند علی رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقیمانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

- ۲ - در مورد جمهوری خلق چین مالیات مضاعف به روش زیر حذف می‌شود:
- در صورتی که مقیم چین درآمدی از جمهوری اسلامی ایران تحصیل کند نسبت به مبلغ مالیات متعلقه بر درآمد قابل پرداخت در ایران طبق مقررات این موافقتنامه، اعتباری در قبال مالیات چین که به آن فرد مقیم تعلق می‌گیرد اعطاء می‌شود. معدلک مبلغ اعتبار اعطاء شده باید از میزان مالیات چین برآن، که طبق قوانین و مقررات چین محاسبه می‌شود بیشتر باشد.

ماده ۲۴ - عدم تبعیض

۱ - اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع آن دولت دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲ - مالیاتی که از مقدام مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود باید از مالیات مؤسسات آن دولت دیگر که همان فعالیت‌ها را انجام می‌دهند نامساعدتر باشد. این مقررات به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسؤولیتهای خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء نماید.

۳ - به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دین مزبور به مقیم

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر مس

بیان

۱۴۶۰۸ شماره

۱۳۸۲ / ۱۱ / ۲۸ تاریخ

پیش

دولت نخست پرداخت می‌شود.

۴ - مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلأً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند با ممکن است مشمول آن شوند، نخواهد شد.

ماده ۲۵ - آین توافق دو جانبه

۱ - در صورتی که شخص مقیم یک دولت متعاهد برای نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی‌باشد. صرف نظر از طرق احراق حق پیش‌بینی شده در قوانین داخلی دولتهای مذبور، می‌تواند اعتراض خود را در مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲ - اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بباید ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد. علی‌رغم محدودیتهای زمانی موجود در قوانین داخلی دولتهای متعاهد هر توافقی که حاصل شود لازم الاجراء خواهد بود.

۳ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شباهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دو جانبه فیصله دهند و همچنین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

۱۶۴۵۸ شماره

تاریخ ۱۳۹۷/۰۷/۲۶

پیش

بیانی

می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آیین‌ها، شرایط، روش‌ها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دو جانبه مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده ۲۶ - تبادل اطلاعات

۱ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اجرای قوانین داخلی غیرمغایر با این موافقتنامه را که مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه باشد، مبالغه خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات بدست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به صورت محترمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات (از جمله دادگاهها و مراجع اداری) که به امر تشخیص یا وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش خواهی‌های مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یادشده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

۲ - مقررات بند (۱) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ

نماید.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
و فرمان

بیانیه

شماره

۱۴۴۰۶

تاریخ
۲۸/۲/۲۸

پیش

پست

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری یا اطلاعاتی شود که افشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۷ - اعضای هیأتهای نمایندگی و مأموریتهای سیاسی و مناصب کنسولی مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی مأموران سیاسی یا کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸ - لازم الاجراء شدن

۱ - در مورد جمهوری اسلامی ایران، این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات ایران تصویب خواهد شد.

۲ - در مورد جمهوری خلق چین، این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات چین تکمیل خواهد شد.

۳ - این موافقتنامه از سی امین روز بعد از تاریخ مبادله یادداشت سیاسی مبنی بر اتمام مراحل قانونی داخلی ضروری در هر کشور برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه، قوت قانونی می‌یابد. این موافقتنامه در مورد درآمد حاصله در سالهای مالی که از یازدهم دیماه برابر با اولین روز زانویه سال تقویمی متعاقب سالی که موافقتنامه قوت قانونی یافته یا بعد از آن، به مورد اجراء گذارده خواهد شد.

بیانی

شماره ۱۴۶۵۸

تاریخ ۲۸/۲/۳۸۲

پیش

ماده ۲۹ - فسخ

این موافقتنامه به طور نامحدود لازم الاجرا، خواهد بود اگر از دولتهای متعاهد می‌تواند از نهم تیرماه برابر با سی امین روز ماه زوئن سال تقویمی بعد از اتمام یک دوره پنج ساله از تاریخی که این موافقتنامه لازم الاجراء می‌گردد یا قبل از آن با ارائه یادداشت فسخ از طریق مجازی سیاسی به دولت متعاهد دیگر آن را فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در مورد درآمد حاصل در سالهای مالی که از یازدهم دیماه برابر با اولین روز ماه زانویه سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ تسلیم شده است، یا بعد از آن اعمال نخواهد شد.

این موافقتنامه در تهران در دو نسخه در تاریخ ۱۳۸۱/۱/۳۱ هجری شمسی برابر با (۲۰ آوریل / ۲۰۰۲ میلادی) به زبانهای فارسی، چینی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران	

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و نه ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی